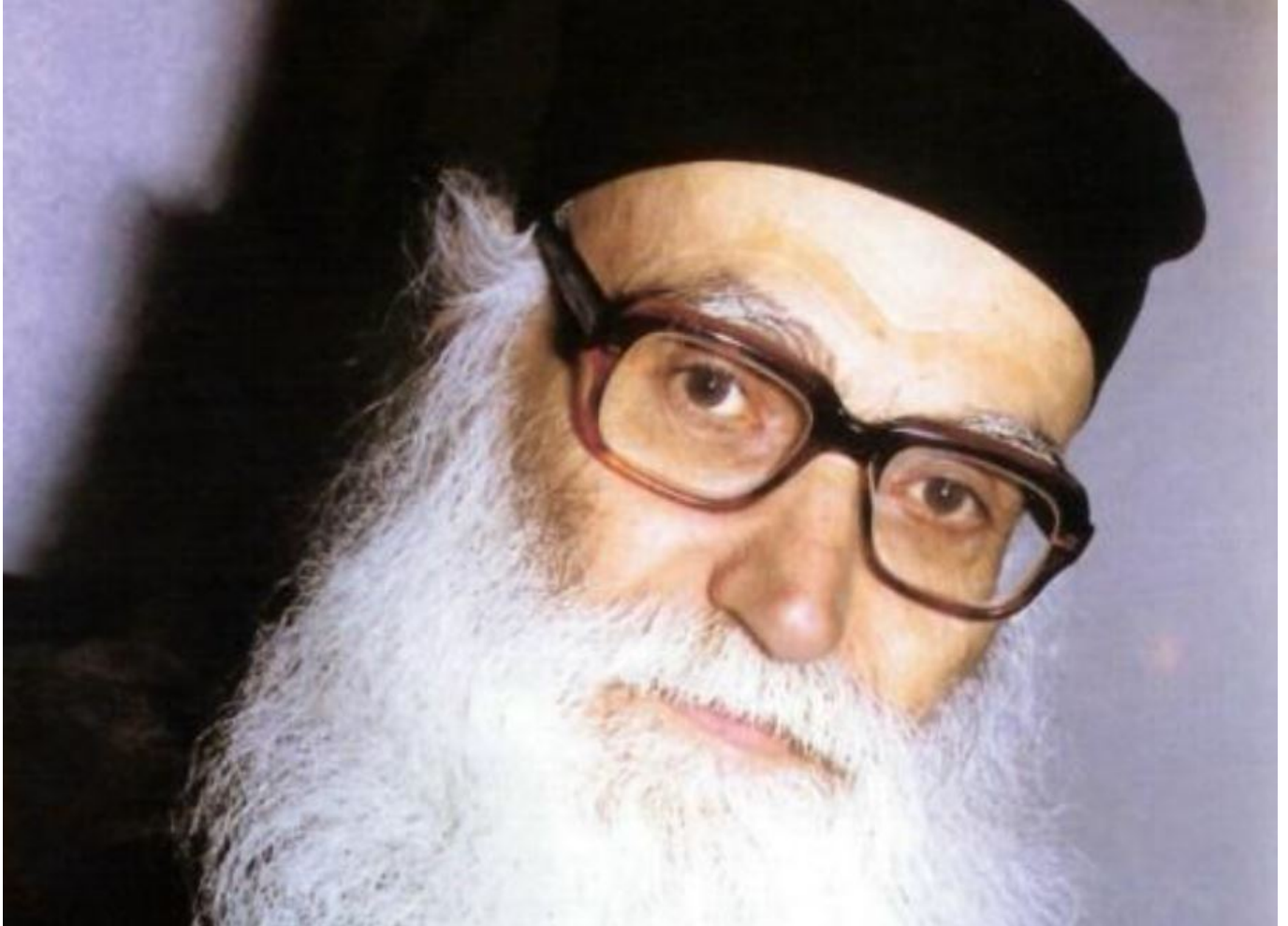

ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ: Μετεωρισμός - Συγκέντρωση

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Σ' ένα μοναστήρι, δὲν θέλω νὰ τὸ ὀνομάσω, ὁ παπὰς θυμιάζει. Κι ὅταν ἔφτασε σ' ἕναν προϊσταμένο, δὲν τὸν ἐθυμίασε. Ὁ προϊστάμενος, ὅταν προχώρησε παραπέρα:

- Παπά, γιατί δὲν μὲ θυμιάζεις;
- Γέροντα, εὐλόγησον, δὲν σὲ εἶδα στὸ στασίδι.
- Στὸ στασίδι ἤμουνα, πάτερ, λέει.
- Ὅχι, δὲν σὲ εἶδα στὸ στασίδι.

Οἱ ἄλλοι ποὺ ἄκουσαν αὐτὴ τὴ φιλονικία τοῦ προϊσταμένου καὶ τοῦ ἱερέως, λένε:

- Γέροντα, ὁ παπὰς εἶναι διορατικός, ξέρει τί σοῦ λέει.

Σκέφθηκε, σκέφθηκε... - Ἔχει δίκιο ὁ παπὰς, λέει, διότι δὲν ἤμounα ἐδῶ, ἤμounα σ' ἓνα μετόχι. Ὁ λογισμὸς του. Βλέπετε;

*

Ὁ ἅγιος Νεκτάριος στὴν Αἴγινα, ὅταν πῆγε μία νὰ γίνει καλόγρια, νὰ ποῦμε, ἦταν δόκιμη, λέει: «Παιδί μου, νὰ βοσκήσεις, ἔχουμε πέντε-δέκα προβατάκια, νὰ τὰ βοσκήσεις».

- Ἔ, νὰ ἔναι εὐλογημένο.

Μία μέρα, δύο, «Γέροντα», λέει, «μὲ πιάνουν καὶ μένα οἱ λογισμοί, ἐγὼ ἦρθα νὰ γίνω καλόγρια, δὲν ἦρθα νὰ γίνω τσοπάνης».

- Παιδάκι μου, λέει, ὅταν θυμιάζω σὲ βλέπω στὸ στασίδι.

Ἡ καλόγρια, καίτοι ἦταν τσοπάνης, ἀλλὰ ὁ λογισμὸς της ἦτανε στὴν εὐχούλα, μέσα στὴν ἐκκλησία ἦταν ὁ λογισμὸς της, ὁπότε καὶ ὁ ὁ ἅγιος τὴν ἔβλεπε μέσα.

Ὁ λογισμὸς κρίνεται. Ἀπὸ τὸν λογισμὸ ἀχραιοῦμεθα καὶ ἀπὸ τὸ λογισμὸ βελτιοῦμεθα. Ὁ καλόγηρος δὲν ἔχει πράξη, ἔχει λογισμό. Ὁ λογισμὸς σου πῆγε στὸ ὄχι καλό; Εἶσαι ὑπεύθυνος, εἶσαι ὑπεύθυνος. Θὰ πεῖς: Μὰ καὶ ὁ λογισμὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν μαζεύεται. Καλά, ἀλλὰ ὅταν φεύγει, μάζεψε τὸν πάλι, μάζεψε τὸν πάλι.

Εἶχα θανὴ -νομίζω, δὲν θυμᾶμαι- τὸν Γέροντά μου. Καὶ ἦρθε ἓνας καλόγερος ἀπὸ πάνω ἀπ' τὴν Κερασιά, καὶ λέει: Ὅσο νὰ ἔρθω ἐδῶ, τρεῖς φορές εἶπα τοὺς χαιρετισμοὺς τῆς Παναγίας».

Βλέπετε πῶς ἀγωνίζονται οἱ πατέρες! Πῶς ἀγωνίζονται!

ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ

